

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/15/2020
Identifikačné číslo spisu:	7515223678
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7515223678.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ X. N., 2/ Š. N., oboch bývajúcich v V. S. X. č. XXX, zastúpených JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Škultétyho č. 3, proti žalovaným 1/ Slovenskej sporiteľni, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, 2/ Dražobník, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova č. 6, IČO: 36 764 281, 3/ F. F. A., bývajúcemu v Z., F. č. XXXX/X, o určenie absolútnej neplatnosti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 7 C 1351/2015, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2019 sp. zn. 1 Co 126/2018, sp. zn. 1 Co 127/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná 2/ a žalovaný 3/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia absolútnej neplatnosti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Odôvodnili ju tým, že 10. októbra 2007 uzatvorili so žalovanou 1/ zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č. l. 15). Žalovaná 1/ na jej základe poskytla žalobcom úver vo výške 650.000 Sk (21.578,05 €). V rovnaký deň uzatvorili dodatok č. 1 k zmluve o splátkovom úvere (č. l. 20) ako aj zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu (č. l. 16). Predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, parcely registra C ako byt č. X na druhom poschodí bytového domu, súpisného čísla XXX, V. S. X., postavený na parcele č. XXXX/XX (ďalej len „predmet záložného práva“). Z dôvodu nedodržania podmienok zmluvy o úvere zo strany žalobcov, pristúpila žalovaná 1/ k výkonu záložného práva, ktorý realizovala žalovaná 2/ dobrovoľnou dražbou. Predmet záložného práva 18. novembra 2015 vydražil žalovaný 3/. Určenie absolútnej neplatnosti výkonu záložného práva žalobcovia vyvodzovali z nasledujúcich dôvodov: a/ ohodnotenie predmetu záložného práva znalcom bolo nižšie, ako v znaleckom posudku, ktorý mala žalovaná 1/ k dispozícii v čase poskytnutia úveru na kúpu nehnuteľnosti; b/ notárska zápisnica nespĺňala náležitosti predpísané notárskym poriadkom; c/ spochybňovali platnosť záložnej zmluvy; d/ žalovaná 1/ neposkytla úver v dohodnutej výške.

2. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. novembra 2017 č. k. 7 C 1351/2015 - 272 žalobu zamietol; žalobcov zaviazal k povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovaným trovy konania v celom rozsahu.

2.1. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobcovia neuplatnili žalobu o neplatnosť dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z. z.“), ale naopak sa domáhali určenia absolútnej neplatnosti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, čo zákon č. 527/2002 Z. z. neupravuje. Z tohto dôvodu sa súd prvej inštancie skúmaním neplatnosti dobrovoľnej dražby nezaoberal. Keďže žaloba o určenie absolútnej neplatnosti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nie je upravená osobitným predpisom, je preto v danom prípade potrebné preukázať na takejto žalobe naliehavý právny záujem podľa § 137 ods. 1 písm. c/ zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobcovia však v konaní naliehavý právny záujem nepreukázali, rovnako nepreukázali ani existenciu konkrétnej právnej normy, upravujúcej možnosť takúto špecifickú žalobu podať. Prípustnosť takejto určovacej žaloby musí tvrdiť a preukázať žalobca a to s uvedením konkrétnej právnej normy, ktorá uvedené určenie explicitne pripúšťa. Ak v právnom poriadku takáto osobitná právna norma nie je, nejedná sa o žalobu procesne prípustnú, a tak neexistuje ani žiaden aktívne vecne legitimovaný subjekt na jej podanie. Ak takáto žaloba nie je prípustná, nemôže byť ani žiaden subjekt pasívne vecne legitimovaný. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že za daných okolností nie je táto žaloba dôvodná, preto ju zamietol.

2.2. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 27. marca 2019 sp. zn. 1 Co 126/2018, sp. zn. 1 Co 127/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; potvrdil uznesenie z 21. novembra 2017 č. k. 7 C 1351/2015 - 276; rozhodol o trovách odvolacieho konania (č. l. 318 a nasl.).

3.1. Odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP), s jeho riadnym odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach naň odkázal (§ 387 ods. 2 CSP). Podľa názoru odvolacieho súdu sa žalobcom nepodarilo spochybníť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku námietkou, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a význam, preto toto rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené a ústavne nekonformné. Súd prvej inštancie sa v danej veci správne zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania. V zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že v posudzovanej veci žalobcovia nepodali žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorú upravuje osobitný právny predpis - zákon č. 527/2002 Z. z. v § 21 ods. 2 umožňujúci v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, alebo žalobu o určenie neplatnosti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Za takejto situácie súd prvej inštancie nemal dôvod požadovať od žalobcov úpravu žalobného petitu a poskytovať poučenie, ako majú žalobu doplniť alebo upraviť (§ 128 ods. 1 CSP). Námietka žalobcov, že súd prvej inštancie ich mal vyzvať na úpravu žalobného petitu preto neobstojí. Odvolací súd zároveň považoval za správny postup súdu prvej inštancie, keď uznesením z 21. novembra 2017 č. k. 7 C 1351/2015 - 276 podľa § 355 ods. 1 CSP zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Košiciach z 24. februára 2016 sp. zn. 1 Co 37/2016.

3.2. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzujú z ustanovení § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP (č. l. 325 a nasl.).

4.1. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces (§ 420 písm. f/ CSP) vidia vo vade zmätočnosti, spočívajúcej v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie. Tieto rozhodnutia považujú za nedostatočne odôvodnené do tej miery, že sú nepreskúmateľné, arbitrárne. Odvolaciemu súdu vytýkajú, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s viacerými

podstatnými okolnosťami, vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu veci, nesprávne vyhodnotil dôkazy, resp. niektoré nevykonával a nedoplňoval dokazovanie, nesprávne vec právne posúdil.

4.2. Na odôvodnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 CSP uvádzajú, že súdy oboch inštancií vzhľadom na iné rozhodnutia v obdobných veciach porušili princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva.

4.3. Z vyššie uvedených dôvodov žiadajú, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutia oboch súdov a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie; alebo aby zmenil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodol v ich prospech.

5. K dovolaniu žalobcov podala svoje vyjadrenie žalovaná 2/ (č. l. 344). Vo svojom vyjadrení uvádza, že dovolanie považuje za neprípustné. Žalobcovia podľa jej názoru riadne nešpecifikovali a nekonkretizovali v súlade s § 431 a § 432 CSP nimi uplatnené dovolacie dôvody. Navrhujú preto, aby dovolanie žalobcov Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol, alebo alternatívne, aby ho zamietol ako nedôvodné.

6. Taktiež žalovaný 3/ podal svoje vyjadrenie k dovolaniu žalobcov (č. l. 359). Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyjadrením žalovanej 2/ k dovolaniu, ako aj s jej záverečným návrhom.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcov treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Žalobcovia vyvodzujú prípustnosť dovolania konkrétne z ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

I.

10. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto skúmal, či došlo k dovolateľmi namietanej procesnej vade.

11.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

11.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných

predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11.3. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

12. K námietke žalobcov, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho odôvodnenia, dovolací súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci.

12.1. Na podstate zásady, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) inú vadu konania (teda nie zmätočnosť), zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

12.2. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), zároveň sa v plnom rozsahu stotožnil aj s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 2 CSP), na ktoré v podrobnostiach odkázal a ktoré doplnil v zmysle odvolacích námietok vo svojom odôvodnení. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalobcov, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom priečiacim sa zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa ich predstáv.

13. Pokiaľ žalobcovia v dovolaní namietajú, že súdy rozhodli bez náležitého zistenia skutočného stavu, nevykonali nimi navrhnuté dôkazy, dôkazy vykonané v súdnom konaní nesprávne vyhodnotili, dovolací súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Ústavný súd nedospel k záveru o ústavnoprávnej neudržateľnosti tohto názoru najvyššieho súdu (II. ÚS 465/2017).

14. Pre prípad, že žalobcovia vyvodzujú prípustnosť ich dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP aj z právnych záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie (čomu nasvedčuje obsah dovolania, § 124 ods. 1 CSP), dovolací súd uvádza, že už dávnejšie dospel k záveru, podľa ktorého realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (R 54/2012).

Najvyšší súd zotrváva na tomto závere aj naďalej (R 24/2017 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018).

15. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že žalobcovia nedôvodne namietajú existenciu vady konania uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

II.

16. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/); ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/); je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

17. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v ustanoveniach § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (1 Cdo 126/2017, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 132/2017, 4 Cdo 207/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 221/2017).

18. Aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 38/2019, 4 Cdo 32/2018, 6 Cdo 113/2017, 7 Cdo 25/2018, 8 Cdo 100/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len ak sú splnené uvedené predpoklady (po prijatí záveru o prípustnosti dovolania). Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

19. Žalobcovia v dovolaní výslovne uvádzajú, že prípustnosť svojho dovolania vyvodzujú z § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP.

19.1. Z dovolania vyplýva, že sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých odvolací súd založil svoj rozsudok, avšak ani pri prístupe k ich dovolaniu podľa obsahu tohto procesného úkonu (§ 124 ods. 1 CSP) nemožno ustáliť, konkrétne ktorú právnu otázku mali na mysli v rámci argumentácie, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP); že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP); ktorá právna otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP). Z dovolania síce vyplýva, že žalobcovia v rámci svojej kritiky postupu oboch súdov konkretizujú niektoré rozhodnutia najvyššieho súdu (sp. zn. 2 MCdo 20/2011, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sp. zn. 6 Cdo 25/2012), no ani s prihliadnutím na ich obsahovú stránku (vo vzťahu k týmto rozhodnutiam), nie je dovolaciemu súdu zrejmé, akú právnu otázku majú na mysli a v rámci akého dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 CSP na jednotlivé rozhodnutia poukazujú.

20. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia žalobcov týkajúca sa § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP je nedostatočná a nimi uvádzané dovolacie dôvody nie sú v podanom dovolaní vymedzené spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP. Vzhľadom na to nemohol pristúpiť k

meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

III.

21. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

22. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobcov odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP (v časti dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP), a vo zvyšku podľa § 447 písm. f/ CSP.

23. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.